

Szlovákia elfogadta az ellentmondásos nyelvtörvényt

A szlovák parlament jóváhagyta a nyelvtörvénynek a kormány által javasolt kiegészítését, melynek értelmében az állam hivatalos nyelve a szlovák. A kiegészítés összhangban van Szlovákia nemzetközi kötelezettségvállalásával a kisebbségi jogok tiszteletben tartására – a javaslatról konzultáltak az Európa Tanáccsal, és így átfogó és méltányos törvény született.

Sokan azonban attól félnek, hogy a homályosan megfogalmazott nyelvtörvény túlságosan nagy teret enged a rosszindulatú értelmezéseknek. „Várnunk kell, amíg kiderül, hogyan alkalmazzák a törvényt a gyakorlatban” – mondja Katarina Vajdova, a nem nyereségérdekelt Független Újságíróközpont igazgatója. Az új törvény rendelkezik a nyelvhasználatról a médiában: előfordulhat, hogy a nők családneve végén – még az idegen nevek után is – újra használni kell majd a nőnemű „-ova” toldalékot. További bekezdések félmillió koronáig terjedő bírságot helyeznek kilátásba az írott és elektronikus sajtóban elkövetett kisebb vétségekért is, például, ha egy riportban valamelyik város a hagyomá-

nyos magyar nevén szerepel, vagy olyan idegen szavak fordulnak elő benne, mint például a „pub” (angol: kocsma) vagy a „popcorn” (angol: pattogatott kukorica).

A törvény azt is előírja, hogy az iskolákban, kulturális előadásokon és találkozókön a szlovák nyelvet kell használni. A városi közigazgatás, a bírósági eljárások és az üzleti tárgyalások nyelve egyaránt a szlovák, csakúgy, mint a katonai és rendőri ügyek intézéséé. Az országban árusított minden termékhez – legyen az élelmiszer vagy számítógép-szoftver – szlovák nyelvű címkét és használati utasítást kell mellékelni. A filmforgalmazás szintén nehézségekkel számolhat, mert a törvény azt is előírja, hogy minden külföldi filmet – még a cseh nyelvűeket is – szlovákra kell szinkronizálni, vagy el kell látni szlovák nyelvű feliratokkal.

Az 1996/1. számából

A Naszvadi járó 9 szám alól a díszpolgárságba

Az Érsekújvári Művészeti Alapiskola női kamarakórusának műsora, Milan Solník és Berényi Margit szaválata nyitotta meg a városi képviselőtestület ünnepi ülését január 14-én, vasárnap a „Nábrežie” Kultúrközpontban. Az ülésnek egyetlen programpontja volt: a város kitüntette polgárait.

A városi önkormányzat fennállása óta először került rá sor, hogy a képviselőtestület és a polgármester határozata értelmében díszpolgárrá avattak valakit, illetve átadták a város „Pro Urbe” – a városért végzett felelősségteljes munkáért – díjat, valamint a város polgármesterének 1995-ös díjait.

Csanda Endre polgármester ünnepi beszédét követően került sor a díjak átadására.

Városunk díszpolgárává avatták Luzsicza Lajos Munkácsy-díjas festőművészt, aki 1920. február 13-án született Érsekújvárott. Csaknem egész életét Magyarországon élte le, de lépten-nyomon bizonyította szülővárosa iránti hűségét és odaadó szeretetét. Gyermekéveinek és ifjúkorának az „Ifjúságom, Érsekújvár!” című könyvében¹ állított emléket. Megörökítette Érsekújvár történelmi nevezetességű épületeit, a város-környéki tájat és a városi életmódot; munkáit

gyakran mutatja be szülővárosában. Segített kieszközölni, hogy Kassák Lajos – szintén Érsekújvár szülötte – hagyatékának egy részét a művész özvegye a galériának ajándékozza, valamint része volt abban is, hogy Borsos Miklós szobrászművész Kassák Lajosmellszobrot adományozzon a városnak.

Befejezésül álljon itt Luzsicza Lajos néhány mondata, melyet a díszpolgárrá avatását követően mondott el szlovák és magyar nyelven:

„Furcsa emberek vagyunk mi, érsekújváriak. Szinte már már szerelemmel ragaszkodunk városunkhoz. Készen állunk, ha szüksége van ránk. Büszkék vagyunk sikereire, szomorkodunk, ha gondokkal küzd. Így érez minden újvári, legyen bármilyen messze is szülővárosától... Sok kitüntetésben részesítettek, mégis azt mondom, hogy Újvár város díszpolgárságát tekintem életem legnagyobb kitüntetésének.”

 CASTRUM NOVUM

AZ ÉRSEKÚJVÁRI POLGÁROK FOLYÓIRATA

1996. január 30-i számából

JEGYZET

1 Lásd BARÁTSÁG, 1. évfolyam 5. szám